

og saa fandt han det urimeligt, at man ved Lovgivning her vil søge at opnaa den samme Fordel uden at give Erstatning. Hvis det var min Opfattelse, at der deri, at disse Forarbejder blev foretaget, var noget, der kunde *berettigede* til Erstatning, vilde jeg ikke have fremsat dette Forslag. Det er netop fremsat, fordi det er min Opfattelse — og det er jo i Virkeligheden næsten alle Ejeres og Forpagteres Opfattelse —, at der ikke tilkommer dem nogen som helst Erstatning for det Arbejde, der foretages, fordi det ikke gør dem nogen som helst Skade. Det er kun i ganske enkelte Tilfælde, vedkommende vil benytte sig af den Ret, han har til at nægte dem, der skal overtage Jorden, Adgang til den, en Adgang, som betyder overordentlig meget for disse Husmænd og for Jordlovsudvalget, for at man kan foretage selve Udstykningen, men som ikke betyder noget som helst økonomisk for den, der skal aflevere Jorden. Forslaget er fremsat for, at enkelte Mennesker ikke, paa en efter min Mening uberettiget Maade, skal kunne benytte sig af den Magt, de har til at forhindre andre i at faa den store Fordel, det er for dem at faa Adgang til Jorden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Den højtærede Landbrugsminister talte om den store Fordel, det er for de Mennesker, der skal bruge denne Jord, at der kan foretages Forarbejder, og det er rigtigt. Men det er dog i al Almindelighed saaledes, at naar den ene Part kan opnaa store Fordele, saa har den anden Part ogsaa Ret til at opnaa nogle Fordele. Der som man skulde ind paa virkelig at udregne, hvilken Erstatning en Mand, der skal afstaa et Stykke Jord, havde Ret til at faa for at afstaa den noget tidligere, ja, saa blev det selvfølgelig en Sag for sig. Men det, jeg mener, han har Ret til at kræve, er, at hvis de vil have hans Jord paa et bestemt Tidspunkt, maa de overtage den til dette bestemte Tidspunkt og saa svare de Skatter og Afgifter, der hviler paa denne Jord; thi det er dog ganske urimeligt, at han skal svare dem, naar de skal have Benyttelsesretten af hans Jord. Og det er jo ikke saaledes, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen vilde gøre gældende, at det kun drejer sig om, at 3—4 Mennesker skal have Lov til at spadser ind over Jorden. Hvis det kun drejede sig herom, antager jeg ikke, at dette Lovforslag var blevet fremsat. Nej, det drejer sig om, at fremtidige Brugere af denne Jord fra 1. Januar skal have Lov

til at foretage saadanne Forarbejder paa Jorden, som maa anses for nødvendige, for at Jorden kan blive godt udnyttet. De vil med andre Ord have Lov til at benytte Jorden til Drift 3 Maaneder, før de skal overtage den og betale den. Det er det, jeg synes er ganske urimeligt. Hvis de ønsker Ret til at overtage Jorden, maa de overtage den den 1. Januar. Jeg nævnte før baade Datoen den 1. November og den 1. Januar, og hvis man i et Udvalg kan enes om, at Jordlovsudvalget skal overtage Jorden til 1. Januar, skal jeg ikke have noget som helst at indvende mod en saadan Ordning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har gentagne Gange under denne Forhandling udtalt Tvivl om, hvorvidt Jordlovsudvalget har forhandlet paa ret og forsvarlig Maade med de omtalte genstridige Forpagtere. Det ærede Medlem vil sikkert give mig Ret i, at vi har staaet overfor et Tilfælde, hvor en Forpagter for at give Jordlovsudvalget og Husmandskommissionens Repræsentanter samt Landinspektøren Ret til at foretage de rent forberedende Arbejder fra 1. Januar, krævede et saa stort Beløb som 15 000 Kr. Og da man spurgte vedkommende, hvor meget han da vilde have for at give denne Tilladelse fra 1. Marts, sagde han: Jeg vil i det hele taget ikke rejse mig op for et mindre Beløb end 15 000 Kr. — det vil altsaa sige for blot 1 Maaned, og det for et Arbejde, som ikke paa nogen som helst Maade kunde beskadige de Arealer, han skulde afstaa til 1. April. Og der er det ejendommelige ved denne Sag, at det ærede Medlem stadig taler om Erstatning til disse Mennesker. Den samme Forpagter erkendte under Forhandlingerne overfor Landsretten, at han ifølge sin Kontrakt endnu havde 50 Tdr. Land at pløje, og de skulde ogsaa nok blive pløjet. Der skulde føres Gødning til de 25 af disse 50 Tdr. Land, men saa kom der Mund- og Klovesyge i Besætningen, og han fik ikke Gødningen kørt ud paa Grund af Landbrugsministeriets Bestemmelser vedrørende Mund- og Klovesygen, og de Husmænd, som fik disse 25 Tdr. Land — jeg er ikke helt sikker paa Arealets Størrelse, men det var omkring det Tal —, led Tab ved, at de fik ugødet Jord, i Stedet for, at Jorden skulde have været afleveret til dem